

roku kalendarzowego i realizować w ciągu dwóch miesięcy od wptynięcia roszczenia.

vierteljahr geltend zu machen und binnen zwei Monaten nach Eingang der Forderung zu erfüllen.

Rozdział V
POSTANOWIENIA KOŃCOWE
Artykuł 17

Okres obowiązywania

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie jednocześnie z Umową i pozostaje w mocy tak długo, jak Umowa.

Sporządzono w Wiedniu w dniu 19 września 2000 r. w dwóch egzemplarzach każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

W imieniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej Rzeczypospolitej Polskiej: *K. Gozdek*

W imieniu Ministra Zdrowia Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Wierzba*

W imieniu Federalnego Ministra Bezpieczeństwa Społecznego i Pokoleń Republiki Austrii: *H. Siedl*

W imieniu Federalnego Ministra Gospodarki i Pracy Republiki Austrii: *R. Ehrenreich*

Abschnitt V
SCHLUSSBESTIMMUNGEN
Artikel 17

Geltungsdauer

Diese Vereinbarung tritt gleichzeitig mit dem Abkommen in Kraft und bleibt solange wie das Abkommen in Kraft.

Geschehen zu Wien, am 19. September 2000 in zwei Urschriften in polnischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für den Minister für Arbeit und Sozialpolitik der Republik Polen: *K. Gozdek*

Für die Ministerin für Gesundheit der Republik Polen: *W. Wierzba*

Für die Bundesministerin für soziale Sicherheit und Generationen der Republik Österreich: *H. Siedl*

Für den Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit der Republik Österreich: *R. Ehrenreich*

1132

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 marca 2001 r.

dotyczące zatwierdzenia Porozumienia, sporządzonego w Wiedniu dnia 19 września 2000 r., w sprawie realizacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii o zabezpieczeniu społecznym, sporządzonej w Warszawie dnia 7 września 1998 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443) Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdziła w dniu 12 grudnia 2000 r. Porozumienie w sprawie realizacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii o zabezpieczeniu społecznym, sporządzone w Wiedniu dnia 19 września 2000 r.

Zgodnie z artykułem 17 powyższego porozumienia weszło ono w życie w dniu 1 grudnia 2000 r., tj. w dniu, w którym weszła w życie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii o zabezpieczeniu społecznym, sporządzona w Warszawie dnia 7 września 1998 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1105).

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*

1133

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 marca 2001 r.

dotyczące mocy obowiązującej Decyzji Nr 1/99 Wspólnego Komitetu, sporządzonej w Wilnie dnia 21 stycznia 1999 r., w sprawie zmian do Protokołu 3 dotyczącego reguł pochodzenia do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 38 Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r., oraz art. 36

Protokołu 3 dotyczącego reguł pochodzenia (Dz. U. z 1996 r. Nr 158, poz. 807, z 1998 r. Nr 105, poz. 697 i Nr 160, poz. 1063), upoważniającym Wspólny Komitet do zmiany Protokołu 3, w dniu 21 stycznia 1999 r.

w Wilnie została podjęta Decyzja Nr 1/99 Wspólnego Komitetu Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską.

Niniejsza decyzja Wspólnego Komitetu zmieniająca treść Protokołu 3 dotyczącego reguł pochodzenia do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, zgodnie z jej art. 2, weszła

w życie w dniu 27 marca 2001 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1999 r.

Treść decyzji zawiera załącznik do niniejszego oświadczenia rządowego.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*

Załącznik do oświadczenia rządowego z dnia 30 marca 2001 r.
(poz. 1133)

DECYZJA NR 1/99 WSPÓLNEGO KOMITETU POLSKA—LITWA,

sporządzona w Wilnie dnia 21 stycznia 1999 r.,

w sprawie zmian do Protokołu 3 dotyczącego reguł pochodzenia do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską,

sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r.

WSPÓLNY KOMITET,

biorąc pod uwagę Umowę o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Republiką Litewską, z drugiej strony¹, sporządzoną w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r., oraz Protokół dodatkowy nr 1 do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzony dnia 8 maja 1998 r. w Wilnie, a w szczególności artykuł 36 Protokołu 3,

zważywszy, że konieczne jest dokonanie zmian w definicji pojęcia „produkty pochodzące” w Protokole 3 w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rozszerzonego systemu kumulacji, pozwalającego na używanie materiałów pochodzących ze Wspólnoty, Polski, Węgier, Republiki Czeskiej, Republiki Słowackiej, Bułgarii, Rumunii, Łotwy, Litwy, Estonii, Słowenii, Europejskiego Obszaru Gospodarczego (zwanego dalej EOG): Islandii, Norwegii i Szwajcarii;

zważywszy, że wydaje się stosowne utrzymanie w mocy do dnia 31 grudnia 2000 r. systemu jednolitych stawek opłat przewidzianego w artykule 15 Protokołu 3 dotyczącym zakazu zwrotu cła i zwolnień z opłat celnych;

uznając, że w związku ze szczególną umową pomiędzy Wspólnotą a Turcją uzasadnione jest rozszerzenie wyżej wymienionego systemu kumulacji również na te produkty pochodzące z Turcji;

zważywszy, że aby ułatwić wymianę i uprościć procedury administracyjne, wskazane są zmiany treści artykułów 3, 4 i 12 Protokołu 3;

zważywszy, że w celu uwzględnienia zmian w technikach przetwarzania oraz niedostatku niektórych surowców niezbędne jest dokonanie pewnych korekt w wykazie procesów obróbki lub przetworzenia koniecznych, by towary nie pochodzące uzyskały status pochodzących,

postanawia:

Artykuł 1

Protokół 3 dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej ulega następującym zmianom:

1. Artykuł 1 (i) otrzymuje następujące brzmienie:

„(i) «Wartość dodana» oznacza cenę ex works pomniejszoną o wartość celną każdego z użytych materiałów pochodzących z innych krajów, o których mowa w artykułach 3 i 4, lub, jeśli wartość celna nie jest znana lub nie może być ustalona, o pierwszą cenę możliwą do ustalenia, płaconą za produkty na Litwie lub w Polsce.”;

2. Artykuły 3 i 4 otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 3

Kumulacja na Litwie

1. Nie naruszając postanowień artykułu 2 pkt 1, produkty będą uważane za pochodzące z Litwy,

¹ Dz. U. Nr 158, poz. 807.

jeżeli tam są uzyskane włączając materiały pochodzące z Litwy, ze Wspólnoty, z Polski, Bułgarii, Węgier, Republiki Czeskiej, Republiki Słowackiej, Rumunii, Estonii, Łotwy, Słowenii, Islandii, Norwegii, Szwajcarii (łącznie z Księstwem Liechtensteinu)* lub Turcji zgodnie z przepisami Protokołu dotyczącego reguł pochodzenia załączonego do umów zawartych między Litwą a każdym z tych krajów, pod warunkiem że produkty te zostały na Litwie poddane obróbce lub przetworzeniu wykraczającemu poza te, o których mowa w artykule 7 niniejszego protokołu. Nie będzie konieczne poddawanie tych materiałów wystarczającej obróbce lub przetworzeniu.

2. W wypadku gdy obróbka lub przetworzenie, które miały miejsce na Litwie, nie wykraczają poza operacje, o których mowa w artykule 7, uzyskany produkt będzie uważany za pochodzący z Litwy wtedy, gdy wartość tam dodana przewyższa wartość użytych materiałów pochodzących z któregośkolwiek kraju wymienionego w punkcie 1. Jeżeli tak nie jest, uzyskany produkt będzie uważany za pochodzący z kraju, który ma największy udział materiałów pochodzących użytych w procesie produkcji na Litwie.
3. Produkty pochodzące z jednego z krajów wymienionych w punkcie 1, które nie podlegają żadnym operacjom na terenie Litwy, zachowują swoje pochodzenie, jeżeli są eksportowane do jednego z tych krajów.
4. Kumulacja, o której mowa w tym artykule, może być stosowana tylko do materiałów i produktów, które uzyskały status pochodzących, przy zastosowaniu reguł pochodzenia identycznych do reguł określonych w tym protokole.

Artykuł 4

Kumulacja w Polsce

1. Nie naruszając postanowień artykułu 2 pkt 2, produkty będą uważane za pochodzące z Polski, jeżeli tam są uzyskane włączając materiały pochodzące z Litwy, ze Wspólnoty, z Polski, Bułgarii, Węgier, Republiki Czeskiej, Republiki Słowackiej, Rumunii, Estonii, Łotwy, Słowenii, Islandii, Norwegii, Szwajcarii (łącznie z Księstwem Liechtensteinu)* lub Turcji zgodnie z przepisami Protokołu dotyczącego reguł pochodzenia załączonego do umów zawartych między Polską a każdym z tych krajów, pod warunkiem że produkty te zostały w Polsce poddane obróbce lub przetworzeniu wykraczającemu poza te, o których mowa w artykule 7 niniejszego protokołu. Nie będzie konieczne poddawanie tych materiałów wystarczającej obróbce lub przetworzeniu.

* Księstwo Liechtensteinu jest w unii celnej ze Szwajcarią oraz stanowi Stronę Umawiającą się Układu o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. W wypadku gdy obróbka lub przetworzenie, które miały miejsce w Polsce, nie wykraczają poza operacje, o których mowa w artykule 7, uzyskany produkt będzie uważany za pochodzący z Polski tylko wtedy, gdy wartość tam dodana przewyższa wartość użytych materiałów pochodzących z któregośkolwiek kraju wymienionego w punkcie 1. Jeżeli tak nie jest, uzyskany produkt będzie uważany za pochodzący z kraju, który ma największy udział materiałów pochodzących użytych w procesie produkcji w Polsce.
 3. Produkty pochodzące z jednego z krajów wymienionych w punkcie 1, które nie podlegają żadnym operacjom na terenie Polski, zachowują swoje pochodzenie, jeżeli są eksportowane do jednego z tych krajów.
 4. Kumulacja, o której mowa w tym artykule, może być stosowana tylko do materiałów i produktów, które uzyskały status pochodzących, przy zastosowaniu reguł pochodzenia identycznych do reguł określonych w tym protokole.”;
3. Artykuł 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 12

Zasada terytorialności

1. Z zastrzeżeniem artykułów 3 i 4 oraz pkt 3 niniejszego artykułu, warunki określone w części II dotyczące uzyskiwania statusu produktów pochodzących muszą być nieprzerwanie spełniane w Polsce lub na Litwie.
2. Z zastrzeżeniem artykułów 3 i 4, jeżeli towary pochodzące wyeksportowane z Polski lub z Litwy do innego kraju są przywożone ponownie, muszą być uznawane za niepochodzące, chyba że możliwe jest wykazanie administracji celnej, że:
 - a) towary ponownie przywożone są tymi samymi towarami, które zostały wyeksportowane, oraz
 - b) nie podlegały one żadnym operacjom wykraczającym poza czynności konieczne dla utrzymania ich w dobrym stanie w tym kraju lub podczas transportu.
3. Na uzyskanie statusu pochodzenia zgodnie z warunkami określonymi w części II nie może mieć wpływu wykonywana poza Polską lub Litwą obróbka lub przetworzenie materiałów wyeksportowanych odpowiednio z Polski lub z Litwy, a następnie ponownie przywożonych, pod warunkiem że:
 - a) materiały te uzyskano w całości na terenie Polski lub Litwy przed eksportem i zostały tam poddane obróbce lub przetworzeniu wykra-

czającym poza operacje niewystarczające wymienione w artykule 7 oraz

b) możliwe jest wykazanie administracji celnej, że:

i) towary ponownie przywożone uzyskano z obróbki lub przetworzenia materiałów wyeksportowanych;

ii) całkowita wartość dodana uzyskana poza Polską lub Litwą z zastosowaniem postanowień tego artykułu nie przekracza 10% ceny ex works produktu gotowego, przy określaniu statusu pochodzenia.

4. Dla celów punktu 3 warunki dotyczące statusu pochodzenia, wymienione w części II, nie mają zastosowania do obróbki lub przetwarzania wykonywanych poza Polską lub Litwą. W przypadku jednak, gdy z zgodnie z załącznikiem II, w celu nadania statusu pochodzenia danemu produktowi gotowemu, zastosowanie ma reguła ustalająca maksymalną wartość wszystkich użytych materiałów niepochodzących, wówczas całkowita wartość materiałów niepochodzących użytych na terytorium danego kraju wraz z całkowitą wartością dodaną uzyskaną poza Polską lub Litwą, z zastosowaniem tego artykułu, nie powinny przekraczać określonego udziału procentowego.

5. W celu realizacji postanowień punktów 3 i 4 przez „całkowitą wartość dodaną” rozumie się wszystkie koszty powstałe poza Polską lub Litwą, nie wyłączając wartości materiałów tam włączonych.

6. Postanowienia punktów 3 i 4 nie mają zastosowania do produktów niespełniających warunków

określonych w załączniku II lub które mogą być uznane za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, tylko wtedy, gdy zastosowanie mają ogólne wartości określone w artykule 6(2).

7. Punkty 3 i 4 nie mają zastosowania do produktów z działów 50—63 Zharmonizowanego Systemu.

8. Jakakolwiek obróbka lub przetwarzanie, określone w tym artykule, dokonywane poza Polską lub Litwą, muszą być dokonywane w ramach systemu uszlachetniania biernego lub podobnego systemu.”;

4. W artykułach 13, 14, 15, 17, 21, 27, 30 i 32 wyrazy „wymienionych w artykule 4” zastępuje się odpowiednio wyrazami „wymienionych w artykule 3 i 4”;

5. W ostatnim ustępie artykułu 15 punkt 6 datę „31 grudnia 1998” zastępuje się datą „31 grudnia 2000 r.”;

6. W artykule 26(1) wyrazy „CN23” zastępuje się wyrazami „CN22/23”;

7. W załączniku I w uwadze 5.2:

a) między wyrazami „włókna sztuczne” a „włókna syntetyczne polipropylenowe” wstawia się wyrazy „włókna przewodzące prąd”;

b) usuwa się piąty przykład („Dywan pętelkowy ...dotyczące masy”);

8. W załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) między opisami dla pozycji HS 2202 i 2208 wstawia się następującą regułę:

„Kod Hs	Wyszczególnienie	Procesy obróbki lub przetworzenia dokonane na materiałach niepochodzących nadające im status pochodzenia	
(1)	(2)	(3)	(4)
2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu wynoszącej 80% obj. lub więcej; alkohol etylowy skażony i pozostałe napoje alkoholowe o dowolnej mocy, skażone	Wytwarzanie z materiałów nieklasyfikowanych w pozycji 2207 lub 2208”;	

c) opis dla pozycji 7006 otrzymuje następujące brzmienie:

„7006	Szkło z pozycji 7003, 7004 lub 7005, gięte, o obrobionych krawędziach, grawerowane, wiercone, emaliowane lub inaczej obrobione, ale nieobramowane lub nieoprawione w innych materiałach: — Substraty płyt szklanych, powlekane warstwą materiału dielektrycznego, półprzewodzące zgodnie z normami SEMII ¹ — Pozostałe	Wytwarzanie z niepowlekanych substratów płyt szklanych z pozycji 7006 Wytwarzanie z materiałów z pozycji 7001	
-------	---	--	--

¹ SEMII — Instytut Urządzeń i Materiałów Półprzewodnikowych.”;

d) reguła dla pozycji 7601 otrzymuje następujące brzmienie:

„7601	Aluminium nieobrobione	Wytwarzanie, w którym: — wszystkie użyte materiały są sklasyfikowane w pozycji innej niż produkt oraz — wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50% ceny ex works produktu, lub Wytwarzanie metodą obróbki termicznej lub elektrolitycznej z aluminium niestopowego lub z odpadów i złomu aluminium.”	
-------	------------------------	---	--

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wejdzie w życie 15 dni po ostatniej notyfikacji Strony, że jej wewnętrzne procedury prawne, związane z wejściem w życie niniejszej decyzji, zostały dopełnione.

Niniejsza decyzja będzie stosowana prowizorycznie od dnia 1 kwietnia 1999 r.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy, będąc do tego odpowiednio upoważnieni, podpisali niniejszą decyzję.

Sporządzono w Wilnie dnia 21 stycznia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego dziewiątego roku w dwóch egzemplarzach w języku polskim, litewskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności, rozstrzygający będzie tekst angielski.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej

J. Steinhoff

W imieniu
Republiki Litewskiej

A. Rimkūnas

1134

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 marca 2001 r.

dotyczące mocy obowiązującej Decyzji Nr 2/99 Wspólnego Komitetu, sporządzonej w Wilnie dnia 23 listopada 1999 r., w sprawie zmian do Protokołu 3 dotyczącego reguł pochodzenia do Umowy o wolnym handlu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 38 Umowy o wolnym handlu między Rze-

czpospolitą Polską a Republiką Litewską, sporządzonej w Warszawie dnia 27 czerwca 1996 r., oraz art. 36